

Hoge commissaris te Djakarta (Hirschfeld) aan minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen (Van Maarseveen), 6 jan. 1950

Bestemd voor Maarseveen, mede voor Stikker.

Heden een lang onderhoud met Cochran, die mij kwam bezoeken. Cochran vertelde mij, dat hij zich voorlopig op de achtergrond hield, omdat hij thans in Indonesië niet de indruk wilde wekken, dat het machtige en kapitalistische Amerika druk zou uitoefenen. Hij meende, dat daarvoor temeer aanleiding was, omdat de Regering van de Republiek in Djokja zich enigszins in linkse richting ontwikkelde en de RIS ervoor zou moeten zorgen, dat deze tendens binnen de perken zou blijven. Daaraan was het volgens hem toe te schrijven, dat Sukarno nog weleens een enkele keer strijdkreten laat horen. Volgens hem waren deze strijdkreten ook voor zoverre zij op Nieuw-Guinea betrekking hadden uitsluitend voor binnenlandse consumptie. Volgens hem stond bijv. vast, dat Hatta slechts zeer matig voor Nieuw-Guinea geïnteresseerd is en zeer wel inziet, dat hij een groot aantal veel belangrijker problemen zal hebben op te lossen.

Wat China betreft zo had Cochran aan RIS wel de voorzichtige indicatie gegeven om met erkenning van communistisch China niet te vlot te zijn. Cochran verwacht Jessup tegen het einde van de maand hier en hij zal ervoor zorgen, dat wij voldoende contact hebben.

Ik heb Cochran ook gevraagd hoe het met de onderhandelingen tussen de Indonesiërs en de Exim-Bank staat. Deze onderhandelingen werden tot dusverre door Sumitro gevoerd en zij dragen volgens Cochran een explorerend karakter. De gegevens, die Sumitro tot dusverre verstrekt had, waren vrij vaag geweest en men had zich nog voor een groot deel moeten baseren op de gegevens, die in Washington o.a. bij Zimmerman aanwezig waren. Daarom zal Djuanda midden Januari naar Washington gaan om verdere besprekingen met Exim-Bank te voeren. Cochran deelde mij vertrouwelijk mede persoonlijk aangedrongen te hebben, dat Djuanda zelf eens zou gaan praten vooral om in Washington eens een ander Indonesisch gezicht te vertonen. Cochran had aan RIS laten weten, dat het niet gewenst zou zijn, dat Palar en Sumitro in USA teveel op de voorgrond treden. Nadere bijzonderheden kon Cochran over de aard en de omvang van het crediet niet mededelen. Volgens hem zou men echter een vrij strenge maatstaf willen aanleggen in Washington.

Cochran deelde voorts mede, dat hij voorshands niet wilde aansturen op een te grote USA Ambassade. Hij verklaarde ook te beseffen, dat, wanneer het op algemene adviezen aan RIS aankwam, deze voornamelijk van HC zouden moeten komen. Hij was tegenstander van het zenden van teveel USA Missies naar Indonesië en hij vond de ECA Missie, genoemd in Stikker 270, feitelijk te groot. Hij begreep, dat de Nederlandse Regering Rum gaarne ziet als HC in Nederland. Toch zou men Rum in Indonesië missen omdat hij het talent had om voorstellen, die aan hem voorgelegd werden, uit te werken en deze tot resultaten te laten leiden.